

Het is en blijft een verdienste van Onderwijskrant aangetoond te hebben dat destijds een blunder van formaat de wereld werd ingestuurd over Vlaanderen als wereldkampioen zittenblijven, een blunder die overigens nooit door het beleid of de media werd rechtgezet (tu quoque GT). Ik ben het echter niet helemaal eens met Raf als hij zegt dat het wetenschappelijk onderzoek naar zittenblijven slechts een tweede viool mag spelen en dat de meningen van en ervaringen van leerkrachten belangrijker zijn. Dat de praktijk en het leven altijd voorrang heeft op de theorie, daar ben ik als Wittgenstein aanhanger ook van overtuigd. Maar die meningen van leerkrachten zijn natuurlijk ook erg divers. Naar welke moeten we dan luisteren? Het gaat er mij om dat indien men uitspraken doet en adviezen verstrekt ten behoeve van de praktijk op grond van wetenschappelijk onderzoek, men dan wel op stevig ijs moet kunnen lopen. Het probleem is zeker dat onderzoekers nogal snel denken dat hun eigen onderzoek superbelangrijk is, zeker als het al ergens gepubliceerd werd. Nog ergerlijker is het dat het aangedragen onderzoek vooral moet dienen om de eigen al vooraf bestaande opvattingen te legitimeren. Maar het is zeker juist dat niet alle onderwijskwesties wetenschappelijk kunnen worden onderzocht, bijv. bepaalde keuzes die men wil maken en die passen in een specifieke culturele gevoeligheid. In dat opzicht zijn meningen van leerkrachten heel erg belangrijk. Maar feitelijke zaken kunnen zeker goed worden onderzocht, ook al kost het soms moeite om een goed onderzoeksdesign te construeren. Zolang de wetenschappers nog niet tot enige consensus zijn gekomen, moet zeker rekening worden gehouden met de mening van leerkrachten, ook bij deze feitelijke kwesties. Van onderwijs Vlaanderen kreeg ik al de reactie dat men zich erg bewust is van de problemen met de huidige gang van zaken bij het uitschrijven van een onderzoeksproject. Mede op grond van deze discussie is men daar nu kennelijk van plan om in de toekomst meerdere wetenschappers te betrekken (bv. via peer review). Laten we het hopen! Ik zou nogal wat liever dergelijke wetenschappelijke discussies eerst onder wetenschappers kunnen voeren, waarna dan evt. een goed gefundeerd advies naar de overheid kan worden geformuleerd. Je wilt niet weten hoeveel energie dit allemaal kost. Maar wat kan ik doen? Zwijgen gaat ook niet, want het is allemaal al publiek.

Met beste groet,

Wim
2013-11-12

Prof. Dr. Wim Van den Broeck
Klinische en Levensloopspsychologie
Faculteit Psychologie en Educatiewetenschappen
Vrije Universiteit Brussel
Pleinlaan 2 B-1050 Brussel